Ч. 85. Второк 30 (17) цьвітня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Російский міністер справ заграничних про політику Росиї.

Перше засіданє делеґаций відбуде ся завтра, ві второк о год. 3½ по полудни, друге засіданє в середу, а трете і послідне в четвер. Мимо короткого часу буде переведена подрібна дискусия як в австрийскій так і угорскій делеґациї. Делеґациям буде предложена 6-місячна буджетова провізория. Міністер справ заграничних ґр. Берхтольд і спільний міністер скарбу др. Білиньский виголосять довше експозе. Парлямент в сім тиждни буде радити лише два дни, ві второк і в пятницю. В середу і в четвер будуть радити комісиї.

В Думі виголосив в пятницю міністер справ заграничних Сазонов експозе про заграничну політику Росиї та зазначив, що основою заграничної політики Росиї було удержанє мира, а попирала єї в тім союзниця Франция, котра має ті самі наміри. Умова з Анґлією з 1907 р. видала як найліпші овочі. З Німеччиною удержуємо традицийні, дружні сусідскі взаємини і ми є переконані, що Німеччина зробить се саме. Ті взаємини скріплено з'їздом в Почдамі. Тому, що нема противности в обопільних політичних інтересах як на близькім так на далекім Всході, повитали ми з вдоволенєм візиту Гельдена в Берлині так загалом з вдоволенєм витаємо кожде поліпшенє англійско-німецких взаємин. Підчас з'їзду в Раконіджі показало ся, що дружні взаємини в Італією розвивають ся дальше і укріплюють ся, до чого причинює ся головно оцінка ситуациї на Балкані та стремлінє до удержаня мира. Італія і Росия бажають собі мирного розвитку балканьских народів. Помимо перебутої недавно важкої проби російско-австрийских взаємин, все таки повело ся обом державам скріпити мирову ідею через сотворенє кермуючих засад на случай, як би інтереси обох держав мали бути наражені. Тими засадами є: 1) зберіганє „status quo“ на Балкані; 2) скріпленє мирного розвитку малих балканьских держав; 3) попиранє і скріпленє нового ладу в Туреччині.

Росия держить ся тих засад, а помершій недавно австро-угорский міністер справ заграничних ґр. Еренталь повторив їх в делеґациях. З компетентної сторони знаємо отже, що у Відни і на будуче будуть придержувати ся тих засад. Сильна постанова Австро-Угорщини до витреваня на тім ґрунті причинить ся ще більше до уложеня дружних взаємин і до утреваленя мира. Ситуация на близькім Всході є невдоволююча з причини італіяньско-турецкої війни. Надіємо ся, що мир на Балкані не буде нарушений та що та війна не викличе загального конфлікту в способі веденя війни Італією. І справді Італія обмежила доси свої операциї на віддалені околиці, аби інтересів держав надто не займлено. Бомбардованя Дарданелів не супроводила акция, яка могла би доказати, що Італія відступила від тих засад.

Замкненє Дарданелів Туреччиною є дуже шкідливе для торговельних інтересів Росиї, котра з того приводу виступила з представленями в Царгороді. Треба надіяти ся, що в найблизшій будуччині проїзд стане отворений і пароплавба одержить свободу. Послідні події вповні оправдують крок зроблений Росиєю разом з великими державами в справі мирового посередництва в Туреччині й Італиї. Однако ріжниця поглядів між Туреччиною і Італією є так значна, що не можна надіяти ся безпосередних наслідків того кроку, який однак при догідних обставинах повторить ся.

Бесідник жалів з приводу акциї Кретенців, що дорогою революциї хотять получити ся з Грециєю і тим шкодять так собі, як і Грециї. Держави готові в тім напрямі виступити з повною рішучостию. Болгария і Сербія завдяки проворности своїх монархів і патріотизмови населеня на случай ферменту на Балканьскім півострові будуть могли зберечи ся перед небезпечностию політичних авантур. Обережне поведенє тих держав може переконати Туреччину, як конечним є удержанє внутрішного мира, особливож в европейскій Туреччині; одиноким шляхом до тої мети є за-

Незвичайна але часта істория.

(З німецкого — Петра Розеґґера).

Бернгард сидів перед судейскою лавою. Єму позволено усісти, бо обжалованє, переслуханє сьвідків і оборона тревали довго. В авдиториї опорожнювали ся поодинокі ряди, бо сего дня ледви чи прийде до засуду. Многі з присяжних заглядали вже до годинників.

Тоді сказав президент: „Бернард Штелінґер! Можете тепер говорити, як що маєте“.

Зацікавленє віджило, і в сали запанувало велике дожиданє. Але обжалований говорив тихо, збентежено, незручно. Коли і де в сьвіті мав він промову! І о такім незвичайно поважнім предметі!

Президент перервав его запуганє гиканє і сказав приязно:

— Надумайте ся! Говоріть як до давного знакомого, котрому хочете всьо розказати, як то було. Можете наперед відітхнути....

— Дякую, ні! — видусив обжалований. — Добрячі слова судиї ще більше его зворушили.

— Я хочу говорити, богато говорити! — сказав. — Що стало ся, панове вже знаєте. Та зі мною, певно, инакше, богато мені не поможе, як ще що скажу.

— Скажіть, що маєте на серци, — мовив президент.

Але тепер обжалований затяв ся і станув цілком тихо. Не знав, де і як зачинати.

— Ви були передтим у родичів в Ретенбаху? — помагав судия.

— Ні. А так. Ніби від початку — сказав обжалуваний. — Від войска ніколи. Від тоді, як я мусів іти до войска.

— Отже від 22 го року житя ви не були більше дома.

— Що то не заводили мама, тоді, як я мусів йти — говорив обжалований. — Був вже свобіднійший. — Тато казали, зажурені і сумні, казали они, виховуй їх, а потім тобі заберуть. А я сказав: Татуню, прийде час, верну до дому. Ти не вернеш ніколи! сказали мама, чую їх ще нині! як стояли коло скрині, хустина на очах: Ти не прийдеш ніколи!

— Отже ви вийшли щасливо з войска?

Обжалований захитав головою. — До дому ніколи! — І потім говорив дальше: — Богато я видів на сьвіті. Трохи навчив ся. І погадав: Ти не потребуєш більше бути хлопом. Дома всьо задовжене. І страх вкучна нора той Ретенбах. Тепер би тобі щось ліпшого, при зелізниці або де А потім... прошу, я... я... більше не буду говорити...

— Зрікаєте ся слова?

— Я не знаю, що буде розумнійше... — він глянув нерішучо на оборонця. Сей кивнув єму, щоби говорив дальше.

Обжалований поступив несьміло крок наперед. Присяжні приложили руки до ушей, щоби щось розуміти.

— Говорили мені татуньо, — мовив дальше, — маю конче вернути ся. Они вже не молоді і не можуть так нічого робити в господарстві. Наймита годі більше дістати а робота тяжка. Оно-б правда тобі вернути ся, але яке там житє було. Тоді я відповів, кождий чоловік робить, як би то єму ліпше. З хлопским житєм вже нема що, всюди ліпше, ніж у хлопа. Вже подвірє мали продати. Тимчасом я оглянув ся за службою на зелізници, ну і пізнійше ві дістав...

— Як довго були ви будником?

— То там написане. Пять літ. Потім я став зворотничим у Вальцінґу. Там був два роки і сім місяців.

— А ваші родичі?

— Мої мама, они раз мене відвідали. То они лишили ся на ніч в моїй комнаті і не могли спати і виділи службу, кажуть: Гартку, що ти таке можеш витримати! За всьо відповідай і цілі ночи без спокою! — На мамину бесіду я нераз спогадую. Дома мав бись десять разів лекше, кажуть, бодай в ночи спав бись. Мамуню, сказав я, до всього треба привикнути, а вже певно що веселійше при зелізници, ніж там у вас, у хлопів. — Ну, як тобі подобає ся, сказали, не хочу твому щастю стояти на дорозі. Тілько щади, гляди, щобись собі трохи поміг. — Є пенсия! кажу. Як мама відходили, подивили ся ще по комнаті: Місця є

безпечене культурних і економічних потреб населеня. В Персиї, завдяки договорам тої держави з Анґлією з 1907 р. нема небезпечности надзвичайних непорозумінь, треба сподівати ся, що теперішне правительство зуміє удержати добрі зносини з Росиєю, яка задержує свої войска тілько в цїли охорони своїх підданих, а з хвилею, коли правительство шаха буде в станї власними силами удержати лад в державі, росийске войско буде відкликане.

Справа обсадженя Туреччиною перскої території війшла в нову фазу. Коли би прийшло до непорозуміня, справа буде предложена міжнародному мировому судови в Гадзї. Почдамский договор в перских справах признає специяльні інтереси Росиї в Персиї і стверджує, що Німеччина не домагає ся нї політичних нї стратеґічних концесий в Персиї. З боку Росиї оголошено прінцип „отворених дверий" в Персиї і рішено не робити баґдадскій зелїзници перепон. Мінїстер обгорив переворот в Хіні та заявив, що метою росийскої полїтики не може бути розширене посїлостий в Азиї, що наразило би на небезпечність позицию Росиї в Европі на Балканьскім півострові. Територияльне розширене в Азиї є допускаємо лиш тоді, колиби ті території були відомі і конечні.

Мінїстер Сазонов обговорював також виповідженє торговельного трактату з Сполученими Державами і висловив надію що знов удасть ся привернути давні добрі зносини з Америкою. Вкінци висловив зазив, щоби не довіряти военним чуткам, що гомонять з усїх усюдів. В найблизшій будучині не грозить заграничному мирови нїяка небезпечність. Росия може спокійно віддати ся творчій праці внутр держави.

Новинки.

Львів, 29 цьвітня 1912.

— **Іменованя і перенесеня.** Пан Намістник переніс конципіста полїциї Зиґмунда Рачка з Бродів до Львова; — дальше переніс офіцияла полїциї Пет. Здзейовского із Стоянова до Скали поручаючи ему управу тамошної експозитури полїциї, канцелїстів полїциї: Богд Кулаковского з Белзця до Бродів, Ів. Козловского з Майдану сїнявского до Стоянова, поручаючи ему управу тамошної експозитури полїциї; Фр. Баторского з Підволочиск до Белзця, поручаючи ему управу тамошної експозитури полїциї, Ів. Чоловского зі Львова до Майдана сїнявского, поручаючи ему управу тамошної експозитури полїциї і Льва Кайдана зі Львова до Підволочиск.

— Львівский висший суд краевий переніс офіциялів канцеляр.: Мих. Меха з Бережан до Луки, Зиґм. Кляра з Тернополя до Львова а канцелїстів: Йос. Байрачиньского зі Львова до Товмача і Семена Барана з Луки до Меденич та іменував канцелїстами підофіцирів: Герша Адлера для Мостів великих, Стеф Рудницкого для Будзанова, Ів. Клюка для Ліська і Ігн. Кубишина для Олеска.

— **Справа уступленя п. Маршалка краєвого.** Львіскі часописи доносять за віденьскими, що Є. Е. п. Маршалок краєвий ґр. Ст. Бадені не дав ся наклонити взяти назад свою димісию мимо ухвали Кола польского і просьби всїх партий. Ґр. Бадені задержить свій уряд аж до іменованя наслїдника. В перших днях червня виїде п. Маршалок на курацию до Карльсбаду а відтак осяде в Радехові.

— **„Народний Дім" у Львові є фондациєю.** З Відня доносять до „Руслана", що Найвисший Трибунал потвердив рішенє I і II інстанциї в справі „Народного Дому" у Львові, що „Народний Дім" є фондациєю.

— **Вписи до I і II кл.** української приватної ґімназиї ім. Маркіяна Шашкевича в Чорткові відбудуть ся в днях 29 і 30 червня с. р. а вступний іспит в днях 1 і 2 липця. Дуже бідні а пильні ученики (учениці) можуть числити в році шкільнім на частинне або цїлковите увільнене від оплати шкільної, яка виносить місячно для місцевих 12 К, а для замісцевих 8 К. Для добрих учеників, котрі мають лише доповнити знане нїмецкої мови і рефлектують складати вступний іспит по феріях, уладжує філія тов. педаґоґічного в Чорткові безплатний курс приготовляючий, який буде тревати від 1 липня до кінця серпня. Ученики ґімназиї мають першеньство до поміщеня в бурсї за місячною оплатою від 20—24 К.

— **Втеча мантія.** Із Станиславова доносять: Урядник тут. щадницї Вобер по засуспендованю его дирекциї щадницї за мантійскі маніпуляциї втік із Станиславова. Вобер надуживаючи характеру урядника каси ощадности поваривав людий на приватні позички. Між пошкодованими знаходить ся возьний тутешної філїї австро угорского банку Даньків, у котрого Вобер вимантив 1700 К. Коли дирекция каси ощадности довідала ся о тім, васуспендувала зараз Вобера а той виїхав зараз із Станиславова в незвістьим напрямі. Характеристичне, що того самого Вобра усунено перед двома роками з тутешної філїї австро - угорского банку так само за якісь мантійскі маніпуляциї.

— **З зелїзниць.** Почавши від 1 мая до кінця вересня с. р. будуть видавати особові каси на стациях Хирів, Дрогобич, Лавочне, Львів, Лупків, Нове Загіре, Перемишль, Стрий, Тернопіль і бюро міске ц. к. зелїзниць державних у Львові (в пасажи Гавсмана) подібно як попередних лїт знижені сезонові білети абонаментові, важні на шляхах ц. к. зелїзниць державних. Згадані білети є уложені в ґрупи поділені на поодинокі округи зелїзничі з важностию 15 або 30 дневною. Абонаментові білети на сезон від 1 мая до 30 вересня видає ся по слідуючих цїнах: з важностию на 15 днів коштує 1 кляса 66 К, 2 кляса 46 К, а 3 кляса 26 К. З важностию 30 дневною коштує 1 кляса 98 К, 2 кл. 66 К, а 3 кл. 40 К.

— **В Станиславові** відбуде ся в середу дня 1 мая с. р. заходом тов. „Укр. Молодїж" і „Секция укр. Студ. Союза" в театральній сали ім. Монюшка концерт в память 51 их роковин смерти Тараса Шевченка. Богата проґрама. Хорами управляє тов. В. Мішкевич. Хортепяновий дострій обняла тов а Зоия Яновска. Підчас виконуваня поодиноких точок двері від салї будуть замкнені. Білети скорше можна набути в „Сокільскім Базарі", а в день концерту при театр. касї від години 6 вечером. По концерті комерс в гостинници п. Гавбенштока при ул. Ґославского. Початок точно о год. 8 вечером.

— **До Чехів на практику.** Як звістно, вислав „Сільский Господар" 12 марта с. р. в порозуміню з Ческою Радою Культури 33 господарских синів на господарску практику до Чех. До виїзду зголосило ся тоді більше, як було зголошених місць у ческих господарів і тому не могло наше Товариство декотрих пізнїйше зголошених кандидатів приняти а рівночасно віднесло ся до Ческої Ради Культури з просьбою, щоби она вистарала ся о дальші місця. Ческа Рада Культури найшла справді нових 25 місць і тому взиваємо сею дорогою всїх тих, що на практику вже були зголосили ся, а задля недостачі місць не могли їхати, щоби безпроволочно повідомили „Сільский Господар" у Львові, ул. Зїморовича ч. 20, чи тепер поїдуть. Зголошеним удїлить „Сільский Господар" дальших інформаций. Разом із зголошенем належить надіслати почтовим переказом по 25 ко-

---

для богатьох. Як буде дуже зле в Ретенбаху, то приїдемо ще до тебе. — Тай вкучно стало менї, як пішли мама. Тай погадав: чому не йдеш до дому? Они самі одні потюпали, старі мама.

— Отже в тім часї ви ще не були жонаті? — питав судия.

— Зараз потім оженив ся. Щоби трохи було гей дома. Цїлком добре не було менї нїколи, що я покинув так родичів. Все хотів їм післати гроші, та що з того. Вічно клопоти, а тут діти приходять, одно за другим. Як потім прийшла слабість, померли родичі, одно скоро по другім, то перший раз менї промовило: Зле стало ся, що ти покинув батьківский дім. Мусїв продати, тілько довгів. При зелїзници нїколи не поступає ся вперед. Тай нїколи я не був вдоволений тою службою. А як не має ся в чім утїхи, нема й щастя.

Тоді сказав президент:

— Для нас буде дуже цікаве, як би ви оповіли нам всьо докладно про той день, коли стало ся нещасте. Всьо, що ви зробили і думали?

— Високий суде! — відповів обжалований і ломив руки. — Коби я міг знати! Всьо так вилетїло... так вилетїло!

— Чейже ви не спали? — вмішав ся оборонець.

— Так, я мав від 12-ої години в ночи службу.

— Отже ви були о пів до 8-ої вечером, як стало ся нещасте, девятьнайцять і пів години без перерви в службі?

— Тепер собі пригадую, Ґерстнер пішов на весїлє до сестри. Якось то буде, кажу, зроблю за тебе.

— Хто то сей Ґерстнер?

— Но а другий стацийний сторож.

— Коли властиво припадала година зміни служби? — питав прокуратор.

— О 12-ій в полудне.

— Отже від полудня до вечера ви держали службу добровільно?

— Так, бо Ґерстнер мене просив.

— А не були ви втомлені? — питав судия.

— Вже якось видержить ся, думав я. Прецінь не раз і не два стояв 20 годин в службі. Сим разом був трохи запаморочений, бо попередних ночий спав кепско.

— Чому ви спали кепско попередних ночий?

— Двоє дїтий менї захорувало, на шкарлятину. Жінка вже й так лежала. От встає ся і робить ся.

— Алеж се було дуже легкодушно, Штелінґер, що ви заступали ще Ґерстнера.

— Мій Боже, гадав я собі, таж се его сестра, не всї дні будуть їй такі веселї.

— Чи того дня були ви все на стациї?

— Від пів до четвертої до шестої не мав зворотничий нїчого до дїла. Тоді положив ся я трохи спати, а жінка мала збудити мене пів до шестої. Нїчо не помогло, діти такі неспокійні. О 6-ій я вже на стациї і засьвічую лїхтарні. Тоді приходить почтовий поїзд з Райхштайну. О год. 7-ій 30 мін. виминають ся бернтальский поїзд особовий і поспішний. Ага, тепер вже знаю: значить, поспішний спізнив ся о 15 мінут. Я уставляю зворотницю і бачу, що в горішній лїхтарни вийшло сьвітло. Вітер. Зеленої шиби не видко. Ще час, каже пан начальник і кличе одного двиґара від тягарового поїзду, що стоїть на стациї. Тимчасом блиснули вже червоні сьвітла, поспішний поїзд прибуває. Думаю: що той нинї казить ся! Єму не добре ставати в дорогу! Господи, думаю, таж зворотниця не уставлена! Кидаюсь до друка і обертаю з цїлої сили. І трясу ся на руках та ногах, що тут стане ся, і не знаю.. Боже! вже є тріск... страшний тріск

Очи і уха закрив собі руками і зойкнув голосно.

По хвилині спитав судия: — А як було дальше?

— Дорогі панове! — відповів обжалований — більше не знаю нїчого. Цїлком темно. Тілько червоні смолоскипи, а тут виносять... виносять...

— Що виносять?

— Ранених, умираючих, неживих. На дошках, ношах, у веретах виносять, виносять... і далї і далї. Пошматовані як з під ножів, люди! Страшно! Страшно! Страшно!..

Опустив ся на лаву, цїле тїло здригало ся а притім пошибаюче зойкане: „Тату! Мамо!"

Цїла саля із сотками людий була тепер тиха як трупарня. Вкінци тут і там напів здавлене хлипане.

(Конець буде).

рон на кошти дороги до Праги і з Праги на місце призначення. — Зголошувати ся можна найдальше до 2 мая с. р. Відїзд з головного двірця у Львові назначений на 13 мая с. р., то є разом з прогулькою на господарску виставу в Празї. — З Президиї „Сільского Господаря“.

— **Дальші зізнаня сьвідків про катастрофу „Титаніка“.** Моряк Ґіль з залоги корабля „Каліфорніян“ зізнав перед слідчою комісиєю сенату, що згаданий корабель плив у віддалї ледви 10 миль морских від „Титаніка“ і видко було докладно ракети, але капітан не зважав на ті сиґнали. Капітан заперечує зізнаням моряка Ґіля.

Якийсь моряк з залоги „Титаніка“ зізнав, що женщини мусіли вскакувати до лодий ратункових з висоти пів сяжия, а діти попросту вкидувано до лодий. Трийцять пять моряків з „Титаніка“ зізнало, що на корабли було загальне переконане, що „Титанік“ не може затонути. — З Ню-Йорку доносять нинї: Пароплав „Мек Кей Беннет“ доносить, що знайшов тіла міліонерів Астора і Штравса.

Господарство, промисл і торговля

— **Каса земельного Банку** Гіпотечного у Львові (ул. Підвале 7) виплачує почавши від 1. мая 1912 П. Т. акціонарям за купон ч. 1. дивиденду з інтеркалярними відсотками по 28 корон від кождої акциї. Наші Союзні стовариშеня, що зістають в зносинах з Земельним Банком, зволять ласкаво знакомим акціонаріям їх округа, для вигоди і ощадности видатків на порґорию, інкасувати платні купони і прислати при нагоді Земельному Банкови до зреалізованя.

— **Дирекция „Народної Гостинниці“**, Тов. зар. з обм. пор. у Львові повідомляє Впов. Членів стоваришеня, що виплачує вже дивиденду від членьских удїлів припадаючу за рік 1911. По мрсли ухвали загальних зборів з дня 16. марта с. р. дивиденда виносить 6 проц. від вплачених удїлів а виплата наступити може лиш за предложенем удїлової книжочки.

— **Краєвий Союз господарско-торговельних Спілок** у Львові, ул. Зіморовича 20, купить сейчас кільканайцять ваґонів білої бараболї до їдженя. Посилок менше ваґона не купує ся. Оферти враз з прібками по 1 кл. просить ся слати на адресу, подану в горі.

— **Оповістка.** В часописи „Gazeta Lwowska“ оповіщує ц. к. Дирекция зелїзниць державних у Львові офертову роздачу будови подвійної будки сторожничої на стациї Судова Вишня.

Оферти належить вносити найдальше до 6 мая 1912 до години 12-ої в полудне.

Близші услівя і пляни будови можна переглянути в ц. к. Дирекциї зелїзниць держ., відділ для будови і консервациї, III. поверх, двері ч. 309, де можна також дістати формулярі на оферти.

Телеґрами.

Петербург 29 цьвітня. В суботу робітники доків Балтійского Товариства числом около 2000 устроїли віче. Ухвала віча в справі кровавих подій в ленскій копальни золота буде передана фракциї социял-демократі в думі. Таке саме вчера устроїли робітники фабрики каблї. Взяло в нїм участь 1000 людий. В звязи з тими вічами доконано ревізий і арештовань серед робітників.

Київ 29 цьвітня. Арештовано тут в суботу 17 аґітаторів жидів, намавляючих до приступленя до страйку. Більшість арештованих належить до социял-революціоністів. Підчас ревізиї знайдено у них прокламациї „Bund-у“.

Константинополь 29 цьвітня. Пожежа Дамаску тревала 24 годин. Материяльна шкода виносить около 25 міліонів франків. Згинуло 12 осіб.

Константинополь 29 цьвітня. Рада міністрів ухвалила признати 23.000 фр. для погорільців Дамаску.

Константинополь 29 цьвітня. На просьбу турецкого амбасадора в Петербурзї о виясненє що до нового стяганя росийского войска на Кавказї міністер справ заграничних Сазонов, як зачувати, заявив, що войско висланє з Казаня має заповнити люки в рядах росийского войска на Кавказї а заразом і увірив, що Росия не має ніяких ворожих намірів супротив Туреччини.

Константинополь 29 цьвітня. Порта одержала вість з Атин, що грецке правительство дало державам увіренє, що критийскі посли не будуть допущені до засїдань грецкої палати послів.

Вашінґтон 29 цьвітня. Презес комісиї сенату, що займає ся слідством в справі „Титаніка“, сенатор Сміт, вїднїс ся телеґрафічно до німецкого правительства з просьбою о виясненє що до пароплава „Франкфурт“.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8** 22, 8·35, **2·05** §), **2·45**, 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2·16**, **2·27**, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·25**, 3·05*), 6·28 †), 7·58•), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. •) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2·29** *), **2·42**, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2·22**, 5·45, 7·25, **8·50**, 10·05, 1·10*), **1·30**, **2·00**§), 5·40, 7·25†), **8·25**, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) в Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1·50**§), **2·15**, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12·05**, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), **1·55**, 5·52, **6·26**, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слідуючого дня по неділи і сьвятї.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочись: 7·01, 11·11, **1·36***), **2·00**, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

Поїзди льокальні.

на головний дворець:

З Брухович: що дня 6·55.
що дня: від 1/6 до 31/8: 8·29, 11·00, 3·42, 5·17, 9·30.
в неділї: від 1/5 до 30/9: 7·43.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 1/6 до 31/8: 1·40.
від 1/5 до 31/5: 3·42, 9·30.

З Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 1·11, 9·10.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 5/5 до 8/9: 10·10.

З Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 9·00.

З Винник: лише в суботу і неділю: 12·16.

з головного двірця:

До Брухович: що дня: 6·02.
що дня: від 1/6 до 31/8: 7·22, 10·05, 2·35, 6·31, 8·35.
від 1/5 до 15/9: 4·21.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 1/6 до 31/8: 12·30.
від 1/5 до 31/5: 2·35, 8·35.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 10·15, 3·03.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 5/5 до 8/9: 1·26.

До Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 2·40.

Поїзд поспішний зі Львова до Підволочиск відходить о годині 2 мін. 16 пополудни з перону 2, Нр. сходів II.

Поїзд особовий зі Львова до Красного відходить о годині 2 мін. 50 по полудни із заходного тору перону 4 Нр. сходів IV.

Поїзд особовий зі Львова до Станиславова відходить о годині 2 мін. 35 по полудни з перону 3 Нр. сходів III.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

Телефон 452. Телефон 452.

Містове бюро

зи

Ц. К. зелізниць держав.

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

видає

Білети складані комбіновано-окружні до всіх і зі всіх значнійших місцевостий Европи важні 60, 90 і 120 днів.

Білети складані в однім напрямі на німецких зелізницях, важні 45 днів.

Білети картонові, звичайні, до всіх стаций в краю і за границею.

Асиґнати

на місця в спальних ваґонах.

Продаж всяких розкладів їзди і провідників.

Замовлені білети на провінцию висилають ся за почтовою післяплатою або за посередництвом дотичної зелізничої стациї.

При замовленю складаного білету треба надіслати 5 корон задатку і подати день, від котрого білет має бути важним.

Телеґрафічна адреса: Stadtbureau, Львів.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).